

F. t. l. vedr. vurdering af landets faste ejendomme.

Til nr. 1.

Bestemmelsen får betydning for de ejendomme, som på tidspunktet for den vurdering, der danner grundlag for skatteberegningen, er beliggende i yderzone eller landbrugszone, og som benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Som følge af den foreslåede ophævelse af § 14, stk. 5, skal grundværdien af disse ejendomme fremtidig ansættes efter § 14, stk. 1-3, d. v. s. efter den såkaldte bondegårdsregel, hvorom nærmere henvises til foranstående almindelige bemærkninger. Ved en vurdering efter § 14, stk. 1-3, tager man i praksis kun hensyn til momenter, der har tilknytning til landbrugsdrift, såsom beliggenhed i forhold til markedet for landbrugsprodukter, herlighedsværdier og lignende, men ikke til udstykningschancer.

For landbrugsejendomme m. v., for hvilke der som følge af ejendommens særligt smukke, særligt centrale eller af andre grunde særligt efterspurgte beliggenhed er konstateret et højere salgspriseniveau, end anvendelsen som landbrugsejendom betinger, vil grundværdien for ejendommens byggede grund med tilhørende have som hidtil i medfør af § 14, stk. 1-3, kunne ansættes under hensyn til denne beliggenhedsværdi.

Til nr. 2.

Som stuehus til en landbrugsejendom betragtes ejendommens bygninger eller dele af bygninger, der anvendes til beboelse for ejendommens ejer eller bruger, medens bygninger, der er bestemt til eller anvendes som aftægtsbolig, funktionær- eller arbejderbolig o. lign. eller anvendes til udleje, ikke er omfattet af stuehusbegrebet.

Selv om en mindre del af stuehuset anvendes til andet end beboelse, foretages den foreskrevne fordeling af ejendomsværdien og grundværdien på hele stuehuset med tilhørende grund, og det påhviler de indkomstlignende myndigheder på dette grundlag at skønne over, hvor stor en del heraf der skal henføres til beboelsen.

Som foran bemærket har fordelingen af ejendomsværdien og grundværdien betydning dels for fastsættelsen af lejeværdien og dels for beregningen af afskrivningsgrundlaget.

De af vurderingsrådet foretagne fordelinger kan påklages til skyldrådet og landsskatteretten efter de almindelige regler, ligesom de kan gøres til genstand for revision på sædvanlig måde, jfr. i det hele reglerne i vurderingslovens afsnit G.

Til nr. 3.

Den ændrede formulering af § 38 er en følge af forslaget under nr. 2. Ved forslaget indføres en be-

stemmelse, der sikrer, at ejeren af en landbrugsejendom får mulighed for på vurderingsskemaet at udtale sig om, hvor stor en del af ejendoms- og grundværdien, der efter hans mening falder på stuehuset.

Til nr. 4.

Ved den foreslåede bestemmelse bringes reglen om vurderingsfortegnelse fremlæggelse i overensstemmelse med forslaget under nr. 6. Samtidig tilsigter bestemmelsen at fastslå, at fremlæggelsen skal ske på to eller flere steder i geografisk udstrakte kommuner, som f. eks. visse af de nye storkommuner, hvor det vil være ubekvem for en del af beboerne, hvis fremlæggelse kun sker et enkelt sted.

Til nr. 5.

Forslaget tilsigter at bringe bestemmelsen om bekendtgørelsen af vurderingsfortegnelse fremlæggelse i overensstemmelse med forslaget under nr. 6.

Til nr. 6.

Ifølge den gældende § 40, stk. 3, skal der ved de almindelige vurderinger gives meddelelse til ejerne indeholdende oplysninger om ejendomsværdien, grundværdien og eventuelle fradrag i grundværdien for forbedringer for hans ejendom, samt om tid og sted for vurderingsfortegnelse fremlæggelse.

Meddelelserne om vurderingsresultatet udskrives nu maskinelt på EDB-centralerne, men det er teknisk og administrativt vanskeligt at få oplysningerne om fremlæggelsen af vurderingsfortegnelse påført maskinelt, hvorfor vurderingsformanden hidtil har måttet stemple meddelelserne med oplysning herom. Efter forslaget skal meddelelserne kun indeholde oplysning om, at vurderingsfortegnelse vil blive fremlagt til almindeligt eftersyn i 14 dage inden for et nærmere angivet tidsrum. Til gengæld vil meddelelserne fremtidig indeholde alle de oplysninger om ansættelser, afgørelser og fordelinger vedrørende den pågældendes ejendom, som fremgår af vurderingsfortegnelse. Reglerne om de oplysninger om ejendommen, som meddelelsen skal indeholde, bliver herefter fælles for almindelige vurderinger, årsvurderinger og vurderinger i henhold til § 4, og ejerne får således i alle tilfælde tilsendt de oplysninger om deres ejendomme, som har interesse for dem.

Loven om vurdering af landets faste ejendomme er senest ændret ved lov nr. 418 af 19. december 1966 og lov nr. 110 af 31. marts 1967.

Behandlingen af disse love findes således omtalt i Folketingstidende 1966-67, 2. samling: